

Ej, klinčok, klinčok, fijalečka, zanahala ma frajerečka, zanahala ma a ja ju, nech si ju doma trimajú.

Ked my cez hory pojdeme, čo my tam jesti budeme; jesto tam šušky dubovie, ako halúšky makovie.

Keď my cez hory pojdeme,
na čom tam spávať budeme;
jesto tam listy bukovie,
ako hlavnice mochovie.

Zrovn. Zpiev. I, 220

V 1. vyd. je len nápev druhého variantu; repetícia je rozpísaná, a repetíciou je zasa označené opakovanie 5.–12. taktu.

Melódia: Sl. sp. II 381.

475.

Ľ. Vansa, [1867-73, Gemermalohontská]

Hej, už som sa vydala, [: za muža korheľa, :] hej, prepiu mi oplecko [: i rebrík z pitvora. :]

Bolvanský

V 1. vyd. je označené opakovanie druhej časti od 8. taktu repetíciou.

Melódia: Sl. sp. I 232.

476.

Neďaleko Kameňanoch Ratková, [: odpadla mi koníčkovi podkova. :]

Lenže ty ma, môj koníčku, dobre nes, [: dám ti pribiť podkovičku ešte dnes. :]

Nie je mi žiaľ koníčkovej podkovy, [: ale mi žiaľ mojej mladej podoby. :]

Melódia: [Such. 7: Nebuď smutná, buď weselá, duša moga] – Sl. sp. I 583 – Sl. sp. D 1258 – [Sl. sp. D 961].